

มาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
โรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยฯ) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
“สถานศึกษาปลอดภัย”

๑. นโยบายและการกำหนดมาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อสร้างมาตรฐาน ความปลอดภัยในโรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยฯ)

ด้วยโรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยฯ) มีความห่วงใยและตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคลากร และนักเรียน จึงกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาและสร้างมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันหาแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นไปตามหลักสูตร มีทักษะชีวิตที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัย ดังนั้นโรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยฯ) ซึ่งมีภารกิจและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีคุณภาพความปลอดภัยของสถานศึกษาจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเพราะนอกจากจะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขแล้วยังมีผลต่อการพัฒนาในด้านอื่น ๆ อีกด้วย ดังนั้นโรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยฯ) ซึ่งมีความรับผิดชอบในการจัดและพัฒนาศึกษาให้เกิดคุณภาพพร้อมทั้ง ดูแล ปกป้อง ค้ำครองและช่วยเหลือให้บุคลากรและนักเรียนในสถานศึกษามีความมั่นใจในความปลอดภัยและอยู่ร่วมกันใน สถานศึกษาอย่างมีความสุขจึงได้กำหนดแนวทางและมาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องขึ้น

๑) เป้าประสงค์

- (๑) เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติภัย และ ด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจการมีส่วนร่วมและยึดประโยชน์สูงสุด ของนักเรียนเป็นสำคัญ
- (๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาให้มีความพร้อม สามารถ ป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ทั้งด้าน อุบัติเหตุ อุบัติภัย และ ปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๓) เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนทุกคนได้รับการปกป้องและคุ้มครอง ความ ปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจโดยเฉพาะนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดและสามารถอยู่ใน สังคมได้อย่าง ปลอดภัยและมีความสุข
- (๔) เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา โดยการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ที่รับผิดชอบและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา

๒) เป้าหมาย

- (๑) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานักเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนในสถานศึกษาได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัยและป้องกันความขัดแย้งที่เกิดจากความคิดเห็นที่แตกต่าง
- (๒) ผู้บริหารสถานศึกษาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ปกครองนักเรียนมีแนวทางในการ ป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่นักเรียน
- (๓) เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน

๓) ยุทธศาสตร์

- (๑) จัดระบบการรักษาความปลอดภัยและป้องกันความขัดแย้งให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานักเรียนโดยการมีส่วนร่วมของ ครู ผู้ปกครอง เครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๒) กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน
- (๓) มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน

๒. การวางแผนรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยฯ)

แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาค ส่วนในสังคม ระหว่าง นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของ หลักสิทธิ มนุษยชน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอน	ภารกิจ
1. ศึกษาสภาพทั่วไป	ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อวิเคราะห์ ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อม
2. กำหนดมาตรการหลัก	ปฏิบัติตามมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข ตามมาตรการ
3. กำหนดมาตรการเสริม	กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อวัฒนธรรมและประเพณี ของท้องถิ่นและสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
4. กำหนดกิจกรรม	จัดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม (กิจกรรมรณรงค์สวมหมวกนิรภัย 100 เปอร์เซ็นต์,กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ฯลฯ)
5. กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบ	กำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน

๓. แนวทางและมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา อุบัติเหตุอุบัติภัย และปัญหาทางสังคมอื่น

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑. ภัยบุคคล ๑.๑. ครูกับนักเรียน	๑. โรงเรียนกำหนด กฎ ระเบียบ ที่มาจากข้อเสนอแนะและ การมีส่วนร่วม ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนถือปฏิบัติได้โดย ไม่ขัดต่อหลักสิทธิเสรีภาพของ บุคคลโดยจัดพิมพ์เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ครูและ บุคลากรทางการ ศึกษา ผู้ปกครองได้ทราบ ๒. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครอง นักเรียนปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง (ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง) เพื่อทำ ความเข้าใจและหารือ ข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการ คຸ້ມครอง ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนและแจ้งระเบียบ กระบวนการศึกษาธิการว่าด้วยการ ลงโทษนักเรียน ๓. ผู้บริหารสถานศึกษากำกับ ติดตามไม่ให้ข้าราชการครูและ บุคลากรทางการ ศึกษาลงโทษ นักเรียนด้วยวิธีความรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้งความโกรธ หรือ ความพยาบาท โดย คำนึงถึงอายุของนักเรียนและ ความร้ายแรงของ พฤติการณ์ ประกอบการลงโทษด้วยเพื่อที่จะ แก้นิสัยความประพฤติที่ไม่ ดีของ นักเรียน ในกรณีที่ ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการ ศึกษาได้ลงโทษนักเรียน ที่ ประพฤติผิดกฎ ระเบียบ กฎหมายต้องทำหนังสือแจ้ง ผู้บังคับบัญชาทราบพร้อมระบุ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง

	เหตุและการลงโทษการกระทำ ความผิด โดยให้ ถ้อยปฏิบัติ ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย การลงโทษ นักเรียนและ นักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘	
๑.๒ ครูกับบุคคลอื่น	๑. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครอง นักเรียนปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง (ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง) โดยให้ ผู้บริหารและครูที่ปรึกษา ได้พบกับผู้ปกครองเพื่อแจ้ง พฤติกรรมของนักเรียนให้ ผู้ปกครองรับทราบแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและทำ ความ เข้าใจรวมทั้งหารือแนวทางแก้ไข ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของ นักเรียน ๒. จัดให้ครูที่ปรึกษาได้มีการเยี่ยม บ้านนักเรียนอย่างน้อยปี ละ ๑ ครั้ง ๓. เมื่อข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาได้ลงโทษ นักเรียนที่ ประพฤติผิด กฎระเบียบ กฎหมาย ต้องแจ้งให้ ผู้ปกครองรับทราบพร้อมระบุ เหตุและการลงโทษการ กระทำความผิด โดยให้ถ้อยปฏิบัติ ตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการ ลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง

๑.๓ ครูกับครู	๑. ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม มีความเข้าใจในระเบียบ กฎหมาย ของข้าราชการ วิธีปฏิบัติราชการในสถานศึกษา ๒. ประเมินสภาวะทางอารมณ์ ให้กับข้าราชการครูอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง ๓. จัดกิจกรรมส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อน	
๒. ภัยจากอุบัติเหตุ ๒.๑ อุบัติเหตุจาก อาคารเรียนอาคาร ประกอบ	๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟ โครงสร้าง และ ส่วนประกอบอาคารเดือนละ ๑ ครั้ง/ตามความจำเป็น ๒. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ๓. ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่ เกี่ยวกับอาคารสถานที่ ๔. ชี้แจงให้ความรู้การดูแลรักษา ฝักระวังความปลอดภัย ของอาคารเรียน อาคารประกอบ ๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยใน จุดอันตราย ทุกชั้นเรียนและ แผนผัง ๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกัน และซักซ้อมการ เคลื่อนย้าย กรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน อย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ๗. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒.๒ อุบัติเหตุจากบริเวณภายในสถานศึกษา	๑. มีนโยบายความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร และมีประกาศนโยบายให้เห็นได้ชัดเจน ๒. มีแผนงานและงบประมาณดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาที่ชัดเจน ๓. อบรมหรือสาธิตหรือจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล เบื้องต้นแก่บุคลากร ๔. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษา ความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๕. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้นและนำส่งสถานพยาบาล ๖. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนป่ายในที่สูง/ บ่อน้ำ/สระน้ำอย่างเข้มงวด ๗. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและบำรุงดูแลรักษาความสะอาดโดยรอบสถานศึกษาสม่ำเสมอ ๘. จัดให้ป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๙. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่เกิดวัตถุสิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย ๑๐. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาและจุดเสี่ยง ๑๑. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูเวรประจำวัน ๓. ครูอนามัยโรงเรียน ๔. นักการภารโรง ๕. เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ๖. นักเรียน ๗. ผู้ปกครอง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒.๓ อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา	๑. สำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการโดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครู ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๒.๔ อุบัติเหตุจากเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ต่างๆ เช่นเครื่องทำน้ำเย็น พัดลม โทรทัศน์ฯลฯ	๑. ตรวจสอบทดสอบเครื่องมือเครื่องใช้เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ๒. ห้ามใช้เครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ต่างๆที่ชำรุด ๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่นสนาม ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ทุกครั้งหลังใช้ ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่น สนาม อุปกรณ์ได้อย่างปลอดภัย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒.๕ อุบัติเหตุจากการเดินทางไป-กลับระหว่างบ้านและสถานศึกษา	๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่ง นักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. กำกับดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ให้ชิดทางซ้าย และเป็นแถว ให้ปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด ๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ ๔. แนะนำการเดินแถวกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร ๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๒.๖ อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปนอก สถานศึกษาและการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน ไปศึกษานอกสถานศึกษาโดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุมดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน/ป้ายบอกชื่อขบวนรถ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๙. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๑๐. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๑๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๑๒. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่เพื่อความปลอดภัย ๑๓. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยทางถนน	
๒.๗ อุบัติเหตุจากยานพาหนะรับ-ส่งนักเรียน	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยยานพาหนะ รับ-ส่งนักเรียน ๒. ตรวจสอบยานพาหนะให้มีความเหมาะสมปลอดภัยมีสภาพพร้อมสภาพ การใช้งานอยู่ตลอดเวลา ๓. ตรวจสอบอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ถังดับเพลิง ฯลฯ ประจำยานพาหนะ ๔. ตรวจสอบประวัติคนขับความสามารถในการขับขี่ใบอนุญาตการขับขี่ ๕. กำหนดให้มีพนักงานควบคุมเพื่อดูแลความปลอดภัยของผู้โดยสาร ๖. กำหนดแนวปฏิบัติในการโดยสารเพื่อความปลอดภัยแก่นักเรียน และเจ้าของรถ เช่น ห้ามห้อยโหน ปีนป่ายหยอกล้อขณะรถยนต์เคลื่อนที่ ๗. ตรวจสอบจำนวนนักเรียนทุกครั้งที่มีการขึ้นและลงรถยนต์	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๓. การป้องกันอุบัติเหตุ ๓.๑ อัคคีภัย/ วาตภัย/ อุทกภัย/ ธรณีพิบัติภัย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการ รับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์ อย่าง สม่าเสมอ ๒. ให้ความรู้และจัดทำแผน ชักซ้อมนักเรียนเกี่ยวกับการดับ ไฟ หนีไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เฝ้ารักษา สถานที่ราชการอย่าง เคร่งครัด ๔. จัดทำป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุ ฉุกเฉิน ๕. ดูแลสถานที่ให้สะอาด ๖. ถ้าเกิดเหตุอัคคีภัยให้แจ้ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ รายงานต้นสังกัดทันที ๗. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่ นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๘. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ๙. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๑๐. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศ สม่าเสมอ ๑๑. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นใน การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๑๒. จัดป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุ ฉุกเฉิน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔. การป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม ๔.๑ การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ	๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องกันนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยงโดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ ๒. ให้ความรู้แก่ครูนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับขั้น ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือโดยมีครูดูแลติดตามอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่อง ๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล ๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. นักจิตวิทยาเขต ๗. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
๔.๒ การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย	๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดย มอบหมายครูประจำชั้นสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการ สื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหา เกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูประจำ ชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคีความเอื้ออาทรและ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างหลากหลาย ๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยา ให้คำปรึกษาอย่าง สม่ำเสมอ ๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันทีเมื่อเกิดปัญหาเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ด้วยวิธีการหลากหลาย	
๔.๓ การทะเลาะวิวาท	๑. ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้หน่วยงานที่มีบันทึก ข้อตกลงความร่วมมือ MOU เครือข่ายคุ้มครองเด็กจังหวัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชนสถานศึกษา เพื่อการ สื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็วเพื่อเข้าระงับเหตุการณ์ที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครอง นักเรียนทราบและจัดเจ้าหน้าที่ดูแลโดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๔ การถูกล่อลวงและลักพา	๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตเพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา ๒. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยาม เจ้าหน้าที่ รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ในการสอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ๔. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องช่วยสอดส่องดูแลเพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา ๕. ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการถูกล่อลวงและลักพาและวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา ๗. ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแจ้ง เบาะแส ๘. ประสานแจ้งผู้ปกครอง นักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุโดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๕ สื่อลามกอนาจาร	๑. ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา ๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา เพศวิถีศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรมที่ดีและเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงามให้กับ นักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแลตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่ ๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษหากพบนักเรียนนำสื่อลามก อนาจารเข้ามาสถานศึกษา ติดต่อประสานงานผู้ปกครองเพื่อหาแนว ทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ๖. มอบครูประจำชั้นติดตามและเฝ้าระวังภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้วเพื่อ ติดตามผล	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๔.๖ อบายมุข	๑. กำหนดให้สถานศึกษาเป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท ๒. จัดทำแผนผัง zoning เขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ และสร้างความตระหนักถึง โทษพิษภัยและ ปัญหาอบายมุขที่มี ผลกระทบต่อการเรียน และความเป็นอยู่ของนักเรียน ๔. สำรวจแหล่งอบายมุขหรือ แหล่งมั่วสุมโดยจัดทำเป็น ข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อ การประสาน กับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ เป็นไปตาม แนวทางการ จัดระเบียบสังคม ๕. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ช่วยกวดขันดูแลบุตรหลาน อย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน การใช้ จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การออกเที่ยว เตรี หรือการทำ กิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้ง การใช้สื่อเทคโนโลยีใน แนวทางที่ ไม่เหมาะสม ๖. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความ ร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการ ให้ข้อมูล ข่าวสารและติดตาม สอดส่องดูแลป้องกันไม่ให้ นักเรียนไปมั่วสุมใน แหล่ง อบายมุขต่าง ๆ ๗. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่ อยู่ในกลุ่มเสี่ยงเพื่อเฝ้า ระวัง ป้องกัน ๘. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหา แนวทางแก้ไขปัญหาและให้ ความช่วยเหลือ อย่างจริงจัง ร่วมกัน	

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๗ พฤติกรรมผู้สาว	๑. ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศและจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ๒. มอบหมายครูประจำชั้นให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๓. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยโปร่ง ไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ๔. กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน ๕. สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครองชุมชน และโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส ๖. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษามอบหมายผู้รับผิดชอบสืบหา ข้อเท็จจริง และดำเนินการแก้ไขในกรณีที่เป็นปัญหาร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชา รายงานตามลำดับชั้นตอน ๗. ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหาและร่วมมือช่วยกันแก้ไข ปัญหาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม ๘. ติดตามกำกับดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.ผู้ปกครอง ๔.ชุมชน ๕.นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๘ อินเทอร์เน็ตและเกม	๑. ให้ความรู้นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสารภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต ๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ ๓. ประสานความร่วมมือผู้ปกครองเครือข่ายผู้ปกครองเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในการป้องกันกวดขันดูแลตามแหล่งสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม เป็นต้น ๔. ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับติดตามการมาเรียนของนักเรียน และประสานกับผู้ปกครองในการเดินทางไป – กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน ๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับนักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบท ของโรงเรียน และให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ในเรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ต ๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่างๆ ๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อติดตาม ตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ตร้านเกมที่ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๙ การกลั่นแกล้ง (Bully)	๑. ปลุกฝังให้นักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษาเคารพสิทธิของผู้อื่นและให้ เกียรติซึ่งกันและกัน ๒. จัดกิจกรรมหรือการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความ ตระหนักในเรื่องของการกลั่นแกล้งและการปฏิบัติตนเชิงบวกต่อผู้อื่น ๓. ให้ความรู้กับผู้ปกครองเพื่อการเอาใจใส่และสังเกตสัญญาณความผิดปกติของบุตรหลาน ๔. มอบหมายครูประจำชั้นและครูผู้สอนสอดส่องดูแล ๕. สร้างช่องทางในการแจ้งปัญหาและขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมแก่ นักเรียน ๖. มีครูนักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวคอยให้คำปรึกษา ๗. ประสานผู้ปกครองเมื่อเกิดปัญหาเพื่อการแก้ไขและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมร่วมกัน ระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน
๔.๑๐ ความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ (LGBTQ)	๑. ทำความเข้าใจความหลากหลายทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทาง เพศ เพศ สรีระ การแสดงออกทางเพศ ภาวะให้กับนักเรียนและบุคลากรใน สถานศึกษา ๒. การสร้างสภาพแวดล้อมที่แสดงออกถึงการเคารพในความหลากหลายทาง เพศรวมไปถึงการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเคารพและเท่าเทียม	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูประจำ ชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๑๑ การแสดงออกทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย	1. สถานศึกษาเปิดพื้นที่ให้นักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมการแสดงทาง ความคิดเห็นภายใต้หลักสิทธิเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยและเงื่อนไข ที่กฎหมายกำหนด 2. ผู้บริหารโรงเรียนต้องคำนึงถึงการ ใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและ ความปลอดภัยของนักเรียนโดยไม่ให้มีบุคคลภายนอกเข้าร่วมการชุมนุม 3. สถานศึกษาจะต้องละเว้นจากการแทรกแซงหรือจำกัดการใช้สิทธิเสรีภาพ ในการชุมนุมโดยปราศจากฐานทางกฎหมายที่เหมาะสมและไม่เป็นไปตาม หลักความจำเป็นและหลักความได้สัดส่วนในบริบทของสังคมประชาธิปไตย 4. สถานศึกษามีหน้าที่อำนวยความสะดวกและปกป้องคุ้มครองผู้ชุมนุมจาก อันตรายหรือความรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น 5. สถานศึกษาควรเป็นพื้นที่ปลอดภัยในการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมของ นักเรียน	1. ผู้บริหารโรงเรียน 2. ครู 3. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๑๒ ข่าวปลอม (Fake News)	๑. สถานศึกษาสร้างความตระหนักรู้ถึงผลกระทบต่อข่าวปลอมแก่ผู้เรียน บุคลากรชุมชนในพื้นที่ด้วยช่องทางที่หลากหลายโดยเฉพาะสื่อออนไลน์ ๒. สถานศึกษาจัดอบรมสอนเสริมเพิ่มทักษะหลักสูตรการรู้เท่าทันสื่อให้กับ นักเรียนทุกระดับ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักเรียน
๕. สุขภาพอนามัยของนักเรียน ๕.๑ สุขภาพอนามัยวัยเรียน	๑. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครูและบุคลากรในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพ นักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อม การป้องกันไม่ให้เกิดโรคติดต่อ และโรคระบาดต่าง ๆ ๒. จัดทำมาตรการบริหารจัดการคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ มาตรการเกี่ยวกับการจัดการขยะในสถานศึกษา ๓. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน ๔. ตรวจสอบสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้งประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อ ดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด ๕. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด ๖. แจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน ๗. จัดน้ำดื่มน้ำใช้ให้ปลอดภัยร่วมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๕.๒ การป้องกันการแพร่ระบาดของโรคในสถานศึกษา(COVID-๑๙)	๑. มีมาตรการคัดกรองวัดไข้และอาการเสี่ยงก่อนเข้าสถานศึกษา ๒. สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยตลอดเวลา ๓. จัดจุดล้างมือหรือเจลแอลกอฮอล์อย่างเพียงพอ ๔. จัดระยะห่างระหว่างบุคคลอย่างน้อย ๑-๒ เมตร ๕. ทำความสะอาดห้องเรียน/พื้นผิวสัมผัสร่วม เปิดหน้าต่าง ประตู ระบายอากาศ ๖. ไม่จัดกิจกรรมรวมกลุ่มคนจำนวนมาก เหลื่อมเวลา ลดเวลาทำกิจกรรม	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักการภารโรง ๖. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
๕.๓ การป้องกันภัยจากสัตว์มีพิษ	๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่นตัดแต่งกิ่งไม้กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่นักเรียน ๒. ให้ความรู้แก่ครูบุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษ ตลอดจนวิธีการ ป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ ๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเบื้องต้น ๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น โรงพยาบาลสุภาพตำบล กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง

ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

โรงเรียนคลองห้า(พฤษฯ) มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ แนวทางการป้องกันภัย

๑.๑ มีแผนปฏิบัติการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

๑. ตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการ “สถานศึกษาปลอดภัย”
๒. กำหนดแผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนความปลอดภัยในสถานศึกษา
๓. กำหนดแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
๔. มีระบบเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในสถานศึกษา

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒ พัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ครู บุคลากรในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ

๑. กำหนดให้มีการเพิ่มความรู้ ทักษะ ดังนี้

- ๑) เพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจในหลักสิทธิเสรีภาพของเด็ก และบทบาทหน้าที่ของครู
- ๒) ทักษะการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและทักษะการคุ้มครองดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- ๓) ทักษะการจัดการความขัดแย้ง ความคิดเห็นที่แตกต่าง
- ๔) ทักษะการจัดการเหตุในภาวะฉุกเฉิน

๒. บูรณาการการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน

๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนให้มีทักษะชีวิต ๔ องค์ประกอบ คือ การตระหนักรู้

รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และ ความเครียด การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

๔. เปิดช่องทางให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเสนอแนวทางความต้องการเกี่ยวกับความ

ปลอดภัยใน สถานศึกษาโดยผ่านกลไกของสภานักเรียนหรือกล่องรับฟังความคิดเห็นของสถานศึกษา

๕. ดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบตามโอกาส และความเหมาะสม

๑.๓ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในสถานศึกษา

๑. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถานศึกษาให้มีความปลอดภัย

๒. มีมาตรการความปลอดภัยที่หลากหลายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพปัญหา

๓. มีแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความรู้และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความปลอดภัยใน

สถานศึกษา

๑.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและภาคีเครือข่าย คณะกรรมการ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการเป็นประธาน รองผู้อำนวยการ/ผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นรองประธาน ผู้แทนครู ผู้แทนสำนักงานเขต ผู้แทน กรรมการสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนนักเรียน รองกลุ่มบริหารงานบุคคล/ กิจการนักเรียน หรือผู้รับผิดชอบ เป็นกรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

๑) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการสถานศึกษาปลอดภัย

๒) กำหนดมาตรการป้องกันและแนวทางแก้ปัญหาความปลอดภัยในสถานศึกษาตามความ

เหมาะสม

๓) วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ระดับความรุนแรงของเหตุที่เกิดขึ้น

๔) ดำเนินการแก้ปัญหาตามแนวทางที่กำหนด

๕) ดูแลช่วยเหลือเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบให้เกิดความพึงพอใจตามความเหมาะสม

๖) กำกับติดตามและประเมินผลรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

มาตรการที่ ๒ แนวทางการช่วยเหลือ เมื่อเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา

๒.๑ จัดการและแก้ไขให้ความช่วยเหลือหากเกิดเหตุการณ์

๑. สถานศึกษามีแนวปฏิบัติการจัดการหรือการระงับเหตุการณ์ช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุใน

สถานศึกษา

๒. สร้างความตระหนักประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้แนวปฏิบัติการจัดการและการ

ช่วยเหลือ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

๓. เตรียมบุคลากรและเครื่องมือให้พร้อมรับสถานการณ์ เช่น การซ้อมดับเพลิง การซ้อมหนีไฟ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น

๒.๒ คัดกรองและช่วยเหลือเบื้องต้นในสถานศึกษา

๑. ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประเมินสถานการณ์และคัดกรองให้การช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา

๒. ให้การช่วยเหลือเบื้องต้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ประสบเหตุมีความปลอดภัยหรือลดระดับความรุนแรงของเหตุการณ์

๓. กำหนดขั้นตอนและวิธีการแจ้งเหตุหรือระงับเหตุ สามารถช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อม ประเมินสถานการณ์เบื้องต้นได้ทันที

๔. ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นโดยทันที

๒.๓ จัดการและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. กำหนดช่องทางประสานพิเศษเพื่อขอการสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ เมื่อมีภาวะวิกฤตเกิดขึ้น เช่น ฝ่ายปกครอง โรงพยาบาล สถานีตำรวจ สาธารณสุข เป็นต้น

๒. สถานศึกษาระบุเหตุช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา เช่น การเก็บข้อมูล การรับฟัง การเจรจา ต่อรอง การประสานความร่วมมือ เป็นต้น

๒.๔ ส่งต่อผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่ชัดเจน (กรณีที่ส่งต่อ) มีขั้นตอนส่งต่อที่ชัดเจนเป็นการเฉพาะกับสถานการณ์เพื่อให้ผู้ประสบเหตุได้รับการบำบัดรักษาทั้งด้าน ร่างกายและจิตใจจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

๒.๕ ติดตามและประสานงานในการประเมินสภาพจิตใจของนักเรียนมีการประสานงาน ติดตาม และ ประเมินสถานการณ์หลังได้รับการดูแลช่วยเหลือ

มาตรการที่ ๓ การเยียวยาและการบำรุงขวัญ

๓.๑ มาตรการช่วยเหลือ เยียวยา พ้นทุกข์จิตใจ ผู้ที่ได้รับผลกระทบ

๑. ด้านการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บตามสิทธิประโยชน์ทางกฎหมาย

๒. จัดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และสังคม เพื่อสร้างความภาคภูมิใจ

๓. จัดส่งนักจิตวิทยาลงพื้นที่ เพื่อช่วยเหลือเยียวยาพ้นทุกข์จิตใจ (การให้คำปรึกษา)

๓.๒ ประสานทำความเข้าใจตามสถานการณ์และความเหมาะสมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

๑. สถานศึกษากำหนดแนวทางในการช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่สามารถตรวจสอบได้ เช่น การจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือเด็กนักเรียนหรือผู้ประสบภัยในสถานศึกษาการขอรับบริจาค ฯลฯ

๒. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่เหตุที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ

๓. ประสานองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมี เช่น เงินกองทุนช่วยเหลือเด็กจาก พมจ. เงินกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) เงินประกันสังคม ประกันชีวิต เป็นต้น

มาตรการที่ ๔ การรายงานเหตุ

๔.๑ รายงานระหว่างประสบเหตุ

๔.๑.๑ กรณีฉุกเฉิน

๑. กรณีฉุกเฉิน (ประสบเหตุซึ่งหน้าหรือกรณีเป็นข่าว)

- รายงานต้นสังกัดทราบทันที
- ติดตามผลจากเหตุที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดและรายงานเป็นระยะ

๔.๑.๒ กรณีไม่ฉุกเฉิน

๒. กรณีไม่ฉุกเฉิน

- รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ
- บันทึกข้อมูลในแบบรายงานที่สถานศึกษากำหนด

๔.๒ รายงานหลังประสบเหตุ

- รายงานผลการดำเนินการ
- รายงานผลการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔.๓. การติดตามและประเมินผลมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษา

รายงานการติดตามและประเมินผลมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษาพร้อมทั้งจัดเก็บ

ข้อมูลอย่างเป็นระบบ

กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงานมาตรการป้องกันภัย

๑. มาตรการป้องกันภัย

มาตรการป้องกัน	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. มีแผนปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ	๑. ตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการ “สถานศึกษาปลอดภัย” ๒. กำหนดแผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนความปลอดภัยใน สถานศึกษา ๓. กำหนดแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๔. มีระบบเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. พัฒนาศักยภาพผู้บริหารครูบุคลากรในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนและ ผู้ได้รับผลกระทบ	๑. กำหนดให้มีการเพิ่มความรู้ทัศนคติทักษะ ใน ๓ ด้าน ดังนี้ ๑) เพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจในหลักสิทธิเสรีภาพของเด็กและบทบาทหน้าที่ของครู ๒) ทักษะการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและทักษะการคุ้มครองดูแลช่วยเหลือนักเรียน ๓) ทักษะการจัดการความขัดแย้ง ความคิดเห็นที่แตกต่าง
๓. การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในสถานศึกษา	๑. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถานศึกษาให้มีความปลอดภัย ๒. มีมาตรการความปลอดภัยที่หลากหลายที่สอดคล้องและเหมาะสม กับสภาพปัญหา ๓. มีแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความรู้และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา
๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ สถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและภาคีเครือข่าย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้อำนวยการ เป็นประธาน ผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นรองประธาน ผู้แทนครูผู้แทนสำนักงานเขต ผู้แทนกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนนักเรียน รองกลุ่มบริหารงานบุคคล/กิจการนักเรียน หรือผู้รับผิดชอบ เป็นกรรมการและเลขานุการ ๒) กำหนดมาตรการป้องกันและแนวทางแก้ปัญหาความปลอดภัยในสถานศึกษาตามความเหมาะสม

๒. มาตรการแนวทางการช่วยเหลือเมื่อเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา

มาตรการระหว่างเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. จัดการและแก้ไขให้ความช่วยเหลือ หากเกิดเหตุการณ์	๑. สถานศึกษามีแนวปฏิบัติการจัดการหรือการระงับเหตุการณ์ช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา ๒. สร้างความตระหนักประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้แนวปฏิบัติการจัดการและการช่วยเหลือทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ๓. เตรียมบุคลากรและเครื่องมือให้พร้อมรับสถานการณ์เช่นการซ้อมดับเพลิง การซ้อมหนีไฟ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น
๒. คัดกรองและช่วยเหลือเบื้องต้น ในสถานศึกษา	๑. ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นประเมินสถานการณ์และคัดกรองให้การช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา ๒. ให้การช่วยเหลือเบื้องต้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ประสบเหตุมีความปลอดภัยหรือลดระดับความรุนแรงของเหตุการณ์ ๓. กำหนดขั้นตอนและวิธีการแจ้งเหตุหรือระงับเหตุสามารถช่วยเหลือด้าน ร่างกายและจิตใจ พร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นได้ทันที ๔. ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุดำเนินการช่วยเหลือด้าน ร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นโดยทันที
๓. จัดการและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. กำหนดช่องทางประสานพิเศษเพื่อขอการสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ เมื่อมีภาวะวิกฤตเกิดขึ้น เช่น ฝ่ายปกครอง โรงพยาบาล สถานีตำรวจ สาธารณสุข เป็นต้น ๒. สถานศึกษาระบุเหตุช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา เช่น การเก็บข้อมูล การรับฟัง การเจรจาต่อรองการประสานความร่วมมือ เป็นต้น

๓. มาตรการ การเยียวยาและการบำรุงขวัญ

มาตรการเยียวยาและการบำรุงขวัญ	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. มาตรการช่วยเหลือเยียวยาพันพิจิตใจผู้ที่ได้รับผลกระทบ	๑. ด้านการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บตามสิทธิประโยชน์ทางกฎหมาย ๒. จัดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และสังคมเพื่อสร้าง ความภาคภูมิใจ ๓. จัดส่งนักจิตวิทยาลงพื้นที่เพื่อช่วยเหลือเยียวยาพันพิจิตใจ (การให้คำปรึกษา)
๒. ประสานทำความเข้าใจตาม สถานการณ์และความเหมาะสมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ	๑. สถานศึกษากำหนดแนวทางในการช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่สามารถตรวจสอบได้ อาทิการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือเด็กนักเรียนหรือผู้ประสบภัยในสถานศึกษา การขอรับบริจาค ๒. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่เหตุที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ ๓. ประสานองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีเช่น เงินกองทุนช่วยเหลือเด็กจากพมจ. เงินกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) เงินประกันสังคม ประกันชีวิต เป็นต้น

๔. มาตรการการรายงานเหตุ

มาตรการการรายงานเหตุ	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. รายงานระหว่างประสบเหตุ	๑. กรณีฉุกเฉิน กรณีฉุกเฉิน (ประสบเหตุซึ่งหน้าหรือกรณีเป็นข่าว) - รายงานต้นสังกัดทราบทันที - ติดตามผลจากเหตุที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิด และรายงานเป็นระยะ ๒. กรณีไม่ฉุกเฉิน - รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ - บันทึกข้อมูลในแบบรายงานที่สถานศึกษากำหนด
๒. รายงานหลังประสบเหตุ	- รายงานผลการดำเนินการ - รายงานผลการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
๓. การติดตามและประเมินผลมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษา	รายงานการติดตามและประเมินผลมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษาพร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ